

- 2) Artykuł 5 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie wykonalności nakazu zapłaty wydanego przeciwko dłużnikowi i nie nakłada obowiązku uchylenia takiego nakazu.

(¹) Dz.U. C 255 z 3.8.2020, Dz.U. C 271 z 17.8.2020.

**Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 9 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Austria) – postępowanie wszczęte przez UM
(Sprawa C-277/20) (¹)**

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Dziedziczenie – Rozporządzenie (UE) nr 650/2012 – Artykuł 3 ust. 1 lit. b) – Pojęcie „umowy dotyczącej spadku” – Zakres stosowania – Umowa przeniesienia własności na wypadek śmierci – Artykuł 83 ust. 2 – Wybór prawa właściwego – Przepisy przejściowe]

(2021/C 471/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UM

przy udziale: HW jako zarządcy spadku po ZL, Marktgemeinde Kötschach-Mauthen, Finanzamt Spittal Villach

Sentencja

- 1) Artykuł 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń, przyjmowania i wykonywania dokumentów urzędowych dotyczących dziedziczenia oraz w sprawie ustanowienia europejskiego poświadczenia spadkowego należy interpretować w ten sposób, że umowa, na podstawie której osoba przewiduje przyszłe, mające nastąpić w chwili jej śmierci, przeniesienie własności należącej do niej nieruchomości, na rzecz innych umawiających się stron, stanowi umowę dotyczącą spadku w rozumieniu tego przepisu.
- 2) Artykuł 83 ust. 2 rozporządzenia nr 650/2012 należy interpretować w ten sposób, że nie znajduje on zastosowania do badania ważności wyboru prawa właściwego dokonanego przed dniem 17 sierpnia 2015 r. wyłącznie w celu uregulowania umowy dotyczącej spadku w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia, dotyczącej jednego ze składników majątku spadkodawcy, a nie ogółu spraw dotyczących spadku po nim.

(¹) Dz.U. C 313 z 21.9.2020.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 9 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Nacional – Hiszpania) – GE Auto Service Leasing GMBH / Tribunal Económico Administrativo Central

(Sprawa C-294/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Harmonizacja ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – Ósma dyrektywa 79/1072/EWG – Artykuły 3, 6 i 7 – Warunki zwrotu podatku od wartości dodanej (VAT) – Podatnicy niemający siedziby na terytorium danego kraju – Odmowa zwrotu zapłaconego VAT – Dokumenty uzasadniające prawo do zwrotu – Brak przedstawienia dokumentów potwierdzających w wyznaczonym terminie]

(2021/C 471/10)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Nacional

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: GE Auto Service Leasing GMBH

Strona przeciwna: Tribunal Económico Administrativo Central

Sentencja

- 1) Przepisy ósmej dyrektywy Rady 79/1072/EWG z dnia 6 grudnia 1979 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – warunki zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom niemającym siedziby na terytorium kraju oraz zasady prawa Unii, a w szczególności zasadę neutralności podatkowej należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one temu, aby wniosek o zwrot podatku od wartości dodanej VAT został oddalony, w sytuacji gdy podatnik nie przedstawił właściwemu organowi podatkowemu w wyznaczonym terminie, i to nawet na jego wniosek, wszystkich wymaganych dokumentów i informacji w celu udowodnienia swego prawa do zwrotu VAT, niezależnie od okoliczności, że podatnik ten przedstawił z własnej inicjatywy wszystkie te dokumenty i informacje w ramach postępowania odwoławczego lub postępowania sądowego w przedmiocie decyzji odmawiającej przyznania prawa do zwrotu takiego podatku, o ile zapewnione jest poszanowanie zasad równoważności i skuteczności, czego zweryfikowanie należy do sądu odsyłającego.
- 2) Prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że okoliczność, iż podatnik domagający się zwrotu podatku od wartości dodanej (VAT) nie przedstawia w toku postępowania administracyjnego żądanych przez organ podatkowy dokumentów, lecz czyni to z własnej inicjatywy w toku późniejszych postępowań, nie stanowi nadużycia prawa.

(¹) Dz.U. C 320 z 28.9.2020.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 16 września 2021 r. – Komisja Europejska / Republika Włoska
(Sprawa C-341/20) (¹)

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Artykuł 258 TFUE – Dyrektywa 2003/96/WE – Opodatkowanie produktów energetycznych i energii elektrycznej – Artykuł 14 ust. 1 lit. c) – Zwolnienie produktów energetycznych wykorzystywanych jako paliwo do celów żeglugi na wodach terytorialnych Unii – Zwolnienie przyznane wyłącznie jednostkom pływającym prywatnej żegludze niehandlowej będącym przedmiotem umowy czarterowej]

(2021/C 471/11)

Język postępowania: włoski

Strona

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Moro i A. Armenia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, wspierana przez A. Maddalo, avvocato dello Stato)

Sentencja

- 1) Przyznając zwolnienie z podatku akcyzowego od paliw silnikowych wykorzystywanych przez jednostki pływające prywatnej żeglugi niehandlowej wyłącznie jeżeli jednostki te są przedmiotem umowy czarterowej, niezależnie od rzeczywistego ich wykorzystania, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 14 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej.
- 2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania

(¹) Dz.U. C 339 z 12.10.2020.